

NHỮNG ĐỀ NGHỊ ĐÓNG GÓP SẢN PHẨM TRÍ TUỆ

Người gửi:

Nhóm Chủ trương Vận động Hòa đồng Tôn giáo & Dân tộc

Người nhận:

Tầng lớp Sĩ phu, Trí thức và Chuyên gia thuộc thế hệ trẻ trong và ngoài nước và độc giả bốn phương

Kính thưa quý vị và quý bạn,

Tuyển tập số 1 về Vụ án Linh mục Nguyễn Văn Lý đã hoàn thành tốt đẹp nhờ sự tiếp tay nhiệt thành của hơn 30 cây viết trong và ngoài nước. Tuyển tập đã được tổ chức ra mắt tại nhiều Tiểu bang Hoa Kỳ và được đón nhận tại các quốc gia Âu châu và Úc châu. Tuyển tập đã tạo ra nhiều hứng khởi và hy vọng cho dư luận trong và ngoài nước, đặc biệt là cộng đồng người Việt Hải ngoại và các nhà lãnh đạo các tôn giáo.

Để nối tiếp con đường đấu tranh cho tự do dân chủ, Tuyển tập số 2 sẽ tiếp tục ra đời trong những ngày tháng sắp tới – không chỉ nuôi những ngọn lửa thiêng ái quốc cho cuộc THẮNH CHIẾN giữa hàng ngũ hữu thần với những kẻ vô thần CS – mà Tuyển tập còn đặt ra những mục tiêu chiến lược lâu dài trong sự nghiệp Cứu Quốc và Kiến Quốc cho tương lai của dân tộc.

Muốn đạt được và hoàn tất mục tiêu lớn lao và nhiệm vụ lịch sử cao cả đó, phần lớn trông cậy vào lớp sĩ phu, trí thức và các chuyên gia trẻ tài ba trong và ngoài nước, khi tìm mọi cách để sát cánh bên nhau - đồng tâm, đồng chí, đồng lực để đồng tiến lên, giúp đỡ và nương tựa lẫn nhau để cùng vượt qua tất cả mọi trở lực, tất cả mọi khó khăn và tất cả mọi thử thách trước tình thế và hoàn cảnh thực tế của đất nước. Và sau đó cùng nhau đưa ra những sản phẩm trí tuệ như những lưỡi gươm thiêng (the Sword of Spirit) của thời đại, để dành lấy chiến thắng tối hậu khi phải quyết chiến với tà thần ngụy thuyết của hàng ngũ CS, để giải phóng và đem lại tự do dân chủ cho quê hương và xây dựng lại đất nước dân chủ.

Bởi vì với chủ trương Hòa đồng Tôn giáo và Hòa đồng Dân tộc trên tinh thần “Ai làm cho người hòa thuận ấy là phúc thật,” nên tôn trọng nguyên tắc Hưởng Thượng và Hưởng Tha và cũng có nghĩa là: trên thuận với Lòng Trời, dưới hợp với Lòng Người để đạt tới Đạo Thái Hòa trong trời đất. Nếu ánh sáng và bóng tối không thể hòa hợp được với nhau, và nếu những con người minh triết và phẩm hạnh cao quý không thể hòa hợp được với phường trộm cắp và bất nhân, thì những người hữu thần tuyệt đối không thể nào hòa hợp với những kẻ vô thần được. Đúng như Tổng thống Yelsin đã nhận xét tại Nga: “Người CS không thể thay đổi được, chỉ có thể thay thế mà thôi.”

Vì thế, tất cả chúng ta sẽ tận dụng thời gian vô cùng quý báu còn lại của đời mình, đặt trọn niềm tin vào Thượng Đế, vào Thiên Chúa, hay vào Đấng Tạo Hóa, người đã tạo ra vũ trụ và tất cả con người. Khai thác triệt để ánh sáng minh triết nhiệm màu nơi các dòng kinh điển của chính giáo đang thêm thiếp ngủ trong các nền văn minh tinh thần của Đông phương và Tây phương như Ấn Độ giáo, Phật giáo, Khổng giáo, Lão giáo và Cựu Ước và Tân Ước - từ lâu đã bị văn minh thuần túy vật chất và phàm tục của Tây phương đè bẹp và khống chế. Kinh nghiệm lịch sử từ Đông qua Tây trong suốt 6000 năm qua cho thấy bi kịch trầm luân của nhân loại bắt nguồn từ sự vô minh của con người trong những ngày đầu của lịch sử nhân loại. Dục vọng và ham muốn của thất tình lục dục nơi phần đông con người đã hủy diệt ánh sáng văn minh tinh thần của nhân loại, xô đẩy con người chìm đắm trong bom đạn và đao binh tơi bời từ thời đại này qua thời đại khác. Xưa các nhà hiền triết Đông phương thường dặn dò: “Thuận Thiên giả tồn. Nghịch Thiên giả vong.”

Ngày nay nếu con người muốn thoát khỏi kiếp trầm luân thì phải tìm mọi cách để phục sinh lại nền văn minh tinh thần. Cả Cựu Ước và Tân Ước, cũng như văn minh Phật giáo đều dặn rằng: “Hãy giữ vững và đặt trọn niềm tin vào chân lý vĩnh cửu (eternal truth). Hãy nương theo ánh sáng chỉ đường của các dòng kinh điển để sống, hành xử và bước đi. Ngoài ra đừng tin vào ai cả.”

Chính cái ánh sáng chỉ đường đó sẽ dẫn con người về lại với chính mình để gặp gỡ và chiêm ngắm khuôn mặt ngàn đời của chính mình và gặp lại đấng Tạo Hóa toàn năng đang hiện hữu khắp nơi qua Thần Khí và Thần Khí của Trời cũng đang có sẵn trong tâm sâu thẳm của mỗi người. Đó là con đường duy nhất, độc đạo để những con người hữu thần đạt đến chiến thắng vinh quang trước những kẻ vô thần, bạc ác, tinh ma và bất nhân, như thú dữ đang đè nặng lên sinh mệnh quê hương VN thân yêu của chúng ta.

Những kẻ vô thần đang tung hoành trong vương quốc của bóng tối, nhưng chúng rất sợ sự thật và ánh sáng; và ở đâu có sự thật và ánh sáng, bóng tối sẽ bị xua đuổi. Những người hữu thần phải thấp sáng lên được ngọn lửa tâm thức bừng sáng để tất cả sự thật có thể hiện ra, nhất là những sự thật lịch sử.

Vì lẽ đó, chúng ta phải có khả năng tập trung lại tất cả hùng tâm, dũng chí trong những tuyến tập sắp tới thành những tài năng mới, sinh lực mới, kiến thức mới, sự hiểu biết mới và tinh thần mới của thời đại, để cùng nhau khai thông những bế tắc của lịch sử, để tìm ra một Sinh Lộ cho mỗi chúng ta và cho cả dân tộc.

Trên tinh thần “Một cây làm chẳng nên non. Ba cây chụm lại nên hòn núi cao,” rồi đây chúng ta sẽ quần tụ bên nhau như “Chim liền cánh, như cây liền cành,” để cùng nhau chia sẻ ngọt bùi hay đắng cay tủi nhục hôm nay với tổ quốc và dân tộc mình trước nanh vuốt của bọn người vô thần, phi và nguy dân tộc. Muốn được như thế, tất cả chúng ta sẽ mời gọi hồn thiêng sông núi trở về để làm cho tình tự dân tộc sống lại trong tâm hồn của mỗi chúng ta. Có Trời mà cũng có ta. Đồng tâm như thế mới là Đồng Tâm (Phan Bội Châu).

Tổ quốc Việt và dân tộc Việt đang khắc khoải trong cái bế tắc nghiệt ngã của lịch sử giống nòi. Sự bế tắc đang cần được khai thông bằng những con người xả kỷ, đại hùng, đại lực, đại bi và đại trí còn rơi rớt lại đâu đó sau những biến động tơi bời của lịch sử dân tộc. Chỉ ước mong sao những con người như thế đến với tất cả chúng ta như một tấm gương chói sáng, đưa đường chỉ lối cho chúng ta thoát ra ngoài vòng vây hãm lao lung của vị kỷ, vị ngã, tiểu tâm, tiểu trí chỉ thấy và tìm kiếm tiểu danh và tiểu lợi ích kỷ. Lối sống hẹp hòi vị kỷ đó không chỉ làm sụp đổ mối tương giao với anh em, mà còn giam hãm tâm hồn và trí tuệ của chúng ta không phát triển và thăng hoa được. Con người đánh mất niềm tin vào chính mình và mất luôn khả năng sáng tạo trong đời sống là vì lẽ đó. Một khuôn mặt lớn lao của truyền thống sĩ phu Việt Nam là Nguyễn Du Thường nói:

“Có tài mà cậy chi tài
Chữ tài liền với chữ tai một vần.

Thiện căn ở tại lòng ta
Chữ Tâm kia mới bằng ba chữ Tài.”

Vì thế chủ đề chính của Tuyển tập số 2 sẽ là TÔN GIÁO và CHÍNH TRỊ. Đây là một chủ đề vô cùng khó khăn, phức tạp, sâu thẳm và tế nhị, nhưng

muốn tìm kiếm giá trị đạo lý làm nền tảng cho ĐẠO ĐỨC CHÍNH TRỊ QUỐC GIA VÀ ĐẠO ĐỨC XÃ HỘI (political ethics and public virtue) thì chỉ có các chính giáo mới có được mà thôi. Tất cả các chính giáo chân chính đều nhắm vào việc nuôi dưỡng và phát huy cái Thiên Luật mà Thượng Đế đã viết xuống tâm con người. Chính cái thiện căn đó sẽ làm cho đời sống tâm linh và đời sống tinh thần của chúng ta sống lại một đời sống mới sau những vùi dập, khống chế và khuynh loát của thứ văn minh khoa học thuần túy vật chất và phàm tục từ bao trăm năm qua. Thiện căn sẽ làm cho tình yêu thương giữa người và người hồi sinh phục hoạt và đó cũng là con đường đưa con người về lại với mình triết và sức mạnh tinh thần, để từ đó đem lại chiến thắng vinh quang cho cuộc Thánh Chiến thực sự với những kẻ vô thần, vô đạo và vô minh đang dầy xéo lên dân tộc và quê hương.

Kính thưa quý vị và quý bạn,

Hiện nay những con người thời đại toàn cầu hóa đang đối đầu với những vấn nạn và nan đề vĩ đại của Đất nước:

- 1- Đâu là nguyên nhân đưa đến sự trầm luân của dân tộc Việt?
- 2- Đâu là những quốc nạn và quốc nhục của đất nước?
- 3- Đâu là những căn bệnh trầm kha của xã hội Việt Nam?
- 4- Đâu là nguồn gốc của đói nghèo và lạc hậu? Làm sao để vượt thoát đây?
- 5- Đâu là những bết tắc của lịch sử cần khai thông?
- 6- Tôn giáo là gì, chính trị là gì, tôn giáo và đạo lý khác nhau như thế nào?
- 7- Muốn dân giàu nước mạnh và văn minh tiến bộ có cần có đạo đức không?
- 8- Muốn xây dựng công lý và công bằng xã hội mà chối bỏ giá trị tôn giáo và đạo lý có được không?
- 9- Nếu muốn nâng cao dân trí và dân sinh thì bắt đầu từ đâu và bắt đầu như thế nào?
- 10- Hiện nay quốc gia sống như con tàu chấp chờn trong sương đem vì lạc lối, làm sao tìm ra sinh lộ cho quê hương dân chủ?
- 11- Tầng lớp lãnh đạo đất nước hiện nay là bọn người vô thần, vô đạo, bất tài và bất nhân. Nhưng tầng lớp lãnh đạo hậu Cộng sản có tránh được những vết xe đổ nhục nhã đó không, hay vẫn là bọn buôn dân bán nước, tham quyền cố vị?
- 12- Kinh nghiệm lịch sử lớn lao của khối Cộng sản và khối Tư bản, và các cuộc cách mạng đã xảy ra trên toàn thế giới sẽ giúp được gì cho những bài học tương lai của Việt Nam không?

Kính thưa quý vị và quý bạn,

Dĩ nhiên không nhận ra được các quốc nạn và nan đề thì không bao giờ có giải pháp và đáp án để giải quyết. Đây là hậu quả quá lớn lao của lịch sử do nhiều thế hệ và nhiều thời đại để lại. Nếu những người trí thức không sôi kinh nấu sử như các bậc sĩ phu tiền bối thì làm sao nắm được đầu mối của hưng phế và trị loạn của đất nước suốt dòng sử mệnh đau thương của giống nòi?

Từ một thế kỷ nay những người được coi hay tự nhận là trí thức hay sĩ phu đã chóa mắt vì văn minh khoa học vật chất của Tây Phương, nên chẳng còn ai tin vào đạo lý và sôi kinh nấu sử nữa. Họ háo hức, hăm hở, cuồng nhiệt quay qua Tây phương để tìm kiếm học hỏi. Nhưng các giá trị tự do dân chủ cao quý và những giá trị sâu thẳm của toàn bộ văn minh tinh thần là Cựu Ước và Tân Ước, hay cuộc Cải Cách Tôn giáo (reformation) của khối Cơ Đốc giáo, thì không có ai để mắt tới. Tại sao lại có sự mất mát lớn lao như thế này? Những con người vọng ngoại này đến Tây phương chỉ học hỏi và đem về nước những hiểu biết và kiến thức hời hợt bên ngoài phần da thịt của Tây phương, để ôm chặt mối hoài nghi và khinh khi về đạo lý cổ xưa của tổ tiên. Vì thế sức mạnh tinh thần của tầng lớp trí thức trở nên rũ liệt. Điển hình là HCM và đảng CSVN - vì thất học và vì nhận thức nông cạn lầm lạc, HCM đã ôm chủ nghĩa CS vô thần như ôm một thứ độc dược quá nguy hiểm, để bắt bao triệu con người VN uống vào và làm cho con người chỉ biết gục đầu câm nín nghe tất cả những mệnh lệnh cực kỳ bất nhân, man rợ và mù quáng của đảng và lãnh tụ từ hơn 70 năm qua. Cả nửa nhân loại trên trần gian này từ Đông qua Tây đã từng xưng tụng, tung hô chủ nghĩa CS một cách nồng nhiệt. Mãi đến khi 142 triệu nạn nhân vô tội của CS đã nằm xuống và cho mãi đến khi toàn bộ hệ thống Quốc tế CS sụp đổ vào năm 1989-1991 trên toàn thế giới, con người mới nhận ra sự sai lầm của chủ nghĩa CS. Nhưng vẫn không còn mấy ai nhận ra đây là thứ độc dược cực kỳ nguy hiểm cho nền văn minh tinh thần của tất cả nhân loại.

Marx không phải là người cha khai sinh ra chủ nghĩa duy vật vô thần. Ông ta chỉ là một tên học trò khờ khạo và dễ tin vào các triết gia và tư tưởng của thời Phục Hưng và thời Ánh Sáng, cũng như Cách Mạng Pháp mà thôi. HCM và đảng CSVN muốn giải phóng dân tộc VN ra khỏi ách nô lệ của thực dân Tây phương, nhưng lại đi sử dụng sản phẩm trí tuệ của văn minh vật chất của chính Tây phương, để câu thúc, xích hóa và nô lệ tâm hồn và trí tuệ của người dân Việt.

Con người khi bị câu thúc, xiềng xích và nô lệ xác thân và con người khi bị câu thúc, xiềng xích và nô lệ trí tuệ và tâm hồn, cái nào nguy hiểm và đem khổ đau hơn cái nào? Phải chăng đây là những vấn nạn quá sâu kín, khó dò, khó thấy với những người chỉ biết hướng ngoại để tìm kiếm và học hỏi. Đến giờ này mà những người VN theo CS vẫn chưa kịp nhận ra sự thực kinh hoàng này – đó là thực dân Tây phương đã câu thúc, xích hóa và nô lệ xác thân người dân Việt, nhưng tội lỗi của thực dân Pháp đem so sánh với HCM và đảng CSVN thì chẳng thấm vào đâu, bởi vì câu thúc, xích hóa và nô lệ tâm hồn và trí tuệ mới chính là tội lỗi lớn lao nhất của CS đối với người dân Việt. Vì thế, nếu những người VN đang sống trong hàng ngũ CS còn đủ sáng suốt và tinh thức, họ phải can đảm khạc nhổ ra những chất độc được tư tưởng đang còn trong tâm hồn và trí tuệ họ, để cho lương tri và lương năng của người dân Việt hồi sinh, sống lại với tâm hồn và trí tuệ của họ.

Từ gần một thập niên qua, biết bao người trí thức, học giả lỗi lạc, các sử gia xuất chúng tại Hoa Kỳ và thế giới Tây phương đã nhận ra từ 400 năm qua, thế giới Tây phương đã tôn sùng quá đáng văn minh khoa học thuần túy vật chất và phàm tục, để giết chết đi nền văn minh tinh thần của họ. Từ sự phá sản văn minh tinh thần lớn lao đó, những con người sáng suốt tại thế giới Tây phương đã tìm tòi, học hỏi, tra cứu và khám phá nơi các nền văn minh tinh thần của Đông phương những giá trị vô cùng lớn lao, để giúp họ xây dựng lại đời sống văn minh tinh thần. Chính các quốc gia Tây phương đã nhận ra chủ nghĩa CS là một điển hình suy đồi trầm trọng của văn minh tinh thần của Tây Phương và họ đã quăng nó vào sọt rác của lịch sử, để quay về với quê hương tinh thần ngàn đời của nhân loại tại Đông phương, kể cả Cựu Ước và Tân Ước cũng thuộc Đông phương (William Durant); thế mà những người CSVN lại tự chối bỏ chính mình và chối bỏ luôn cả cái gia sản văn minh tinh thần của họ. Họ không biết rằng – đúng như Martin Heidegger đã nhận xét: “Văn hóa của Tây phương đi đến đâu là máu đổ thịt rơi đến đó.” Thế mà HCM và đảng CSVN “bôn ba hải ngoại đi tìm đường cứu nước” lại đến Tây phương để ôm trọn một thứ văn hóa chỉ gây ra bao cảnh máu đổ thịt rơi tơi bời cho đồng bào anh em ruột thịt của họ từ hơn 70 năm qua. Vậy mà ngày nay vẫn vênh vác :”Chúng tôi có công giải phóng đất nước.” Giải phóng ư? Giải phóng cái gì, tại sao không giải phóng mình khỏi cái bản ngã ti tiện độc ác của các người trước khi đòi “giải phóng” cho kẻ khác? Chính HCM đã bắt các người uống độc dược để thành những con người bị câu thúc, xiềng xích và nô lệ cho thứ văn hóa đồi trụy của Tây phương và để trở thành những kẻ tội đồ ngoan ngoãn cho thứ triết lý hỗn độn và thứ chủ thuyết chính trị đi đến đâu thì máu đổ thịt rơi đến đó, khiến cho bao người trở thành mất gốc.

Công cán ra chi dựng tượng đồng
Ai đó chép công, ta chép oán
Công riêng ai đó, oán ta chung. (Vô danh)

Trời ơi, đất hỡi, bi kịch CS đem đến cho VN và 27 quốc gia trên toàn thế giới quá to lớn! Khi có ai ngồi sôi kinh nấu sử, người đó sẽ kinh ngạc nhận ra rằng lịch sử nhân loại từ 6000 năm qua, kể từ thời Adam, rồi Hồng Thủy, rồi sau đó là các đế quốc, nhân loại chưa bao giờ thấy một bi kịch hãi hùng và vĩ đại như thứ bi kịch CS ... Người ơi! các người đã nhân danh những điều không có thật để giết hại anh em của các người nhiều như thế sao? Khi mà Thượng Đế đã phán: “Người không được giết người” (Ten Commandments).

Tất cả những trang sử của nhân loại vẫn còn đây. Đế quốc Babylon, đế quốc Assyria, đế quốc Syria, đế quốc Ba Tư, đế quốc Ai Cập, đế quốc La Mã, đế quốc Hy Lạp cổ xưa và sau nay là đế quốc Đức, đế quốc Nga và các đế quốc thực dân Tây phương. Sự thật lịch sử cho thấy suốt bao ngàn năm, tội lỗi của tất cả các đế quốc đem cộng lại trên toàn thế giới cũng còn thua xa tội lỗi của hàng ngũ Quốc tế CS đối với con người, kể cả về mức độ tàn ác và con số nạn nhân vô tội bị giết bởi đế quốc CS.

Từ những hậu quả lịch sử kinh hoàng đó đem ta đối chiếu với các thời đại hoàng kim, kinh nghiệm lịch sử cho thấy, nếu nền văn minh tinh thần của các chính giáo và các dòng đạo lý được đề cao, xiển dương và phát triển như tại nước Anh từ gần 800 năm qua và nước Mỹ từ hơn 200 năm qua, thì quốc gia ổn định, phú cường và người dân sẽ sống trong thanh bình an lạc và hạnh phúc. Nền tảng chính trị dân chủ và cộng hòa của hai quốc gia này bắt nguồn từ tinh thần Cựu Ước và Tân Ước và cuộc Cách mạng Tôn giáo của Luther và Calvin, cũng như cuộc cách mạng của những người Thanh Giáo (Puritans) đem đến cho hai quốc gia dân chủ này.

Đời sống chính trị của thế giới hay của một quốc gia không phải một câu hỏi đơn giản, chính trị là gì? Và chắc chắn cũng không có câu trả lời giản lược như mọi người thường nghĩ, chính trị là thế này, thế nọ, vì chính trị quyết định nên sự sống và sự chết của một quốc gia, nên muốn hiểu biết chính trị là gì thì phải tìm hiểu đời sống về mọi phương diện của một quốc gia và của mỗi con người sống trên quốc gia đó. Muốn hiểu được đời sống của quốc gia và xã hội của con người thì bỏ cả một đời người để tìm kiếm, học hỏi, chưa chắc đã hiểu được đến nơi đến chốn. Nhiều cuộc cách mạng trên thế giới đã xảy ra và như cuộc Cách mạng Pháp và cuộc Cách mạng CS đã thất bại, vì các nhà cách mạng thiếu sự hiểu biết và kiến thức cần thiết cho đời sống chính trị của quốc gia. Đây là một sự thật lịch sử rất có ít

người để ý tới. Cả hai cuộc cách mạng đó khi đã giết sập được những chiếc ngai vàng và tiêu huỷ được chế độ quân chủ tại Pháp và tại Nga, thì sau đó đứng ngơ ngác trên đồng gạch ngói điêu tàn của cách mạng, không biết làm gì để xây dựng đời sống cho con người và đời sống quốc gia.

Các nhà cách mạng cứ tưởng làm cho máu đổ thịt rơi càng nhiều thì cách mạng càng mau chóng thành công. Đó là những con người háo hức, hăm hở và cuồng nhiệt muốn nhìn thấy xã hội cũ đổi thay, nhưng lại thiếu hẳn ý thức chín chắn và sâu sắc về ý nghĩa hai chữ cách mạng là phải chuyển hóa tâm thức con người trước khi muốn nhìn thấy xã hội thay đổi tốt đẹp.

Muốn xây dựng một xã hội tự do, bình đẳng và có tình huynh đệ giữa người và người để thay thế chế độ quân chủ chuyên chế, bất bình đẳng và thiếu vắng tình người, thì phải hiểu con người là gì như các nhà cách mạng Hoa Kỳ đã hiểu, là con người không có ai là thiên thần cả. Vì thế, thay vì sử dụng bạo lực toàn diện và triệt để để làm cho máu đổ thịt rơi, các nhà cách mạng Hoa Kỳ vào năm 1776 đã sử dụng luật pháp có nội dung đạo đức vĩnh cửu và cuốn Thánh Kinh của Cựu Ước và Tân Ước, để hướng dẫn con người sống trong tự do, bình đẳng và tình yêu thương giữa người và người. Và các nhà cách mạng ấy đã tạo ra nước Mỹ hơn 200 năm qua, một nước Mỹ đã hoàn thành một giấc mơ mà cả nhân loại mơ ước từ bao ngàn năm qua.

Sự thất bại vĩ đại của hai cuộc cách mạng Pháp và Nga và sự thành công rực rỡ của cuộc cách mạng Hoa Kỳ cho người ta thấy những bài học quý giá. Các nhà cách mạng Pháp và Nga đều là những thành phần rất lơ mơ về bản chất con người, họ cũng chẳng hiểu rõ những giá trị nào làm thành đời sống xã hội cho con người. Họ cũng rất mơ hồ về sinh hoạt chính trị của một quốc gia là một nghệ thuật trên tất cả mọi nghệ thuật. Sinh hoạt chính trị chính là tạo dựng đời sống cho muôn triệu người. Một người cha đem đến sự sống cho một gia đình đã khó khăn biết bao, ấy thế mà lo đời sống cho bao triệu con người thì lại cho là một trò đùa của cách mạng hay sao? Việc tổ chức và điều hành quản trị guồng máy chính trị quốc gia để đem đến sự sống ấm no cho bao triệu con người đòi hỏi phải có những con người được dạy dỗ, uốn nắn, nhào nặn và diu dặt của những kinh nghiệm từ bao đời truyền lại với tất cả sự hiểu biết và kiến thức sâu xa cần thiết của tôn giáo, đạo lý, văn minh, văn hóa và bao kỹ thuật và nghệ thuật siêu đẳng để đảm trách các chức vụ khó khăn đó.

Các nhà cách mạng Pháp và Nga xuất hiện lòng lộn trong hận thù khiến cho cả một xã hội máu đổ thịt rơi lênh láng. Biết bao con người tài ba, đức độ và có đủ kinh nghiệm sâu xa rất cần thiết cho cách mạng và đời sống

quốc gia thì cần tìm mọi cách để bảo vệ những viên ngọc quý mà bao đời mới đào tạo ra được cho xã hội, thế mà các nhà cách mạng Pháp và Nga lại đem chặt đầu hết. Cách mạng Pháp tiêu diệt 20.000 người và cách mạng Nga 142.000.000 người. Trong lúc cách mạng là thay đổi, chuyển hóa tự bản thân mỗi người, tại sao cách mạng lại đi giết người bừa bãi, vô tội vạ như thế?

Kính thưa quý vị và quý bạn,

Kinh nghiệm lịch sử của dân tộc Việt từ bao ngàn năm qua cho thấy các đế quốc Trung Hoa, kể từ Tần, Hán, Đường, Tống, Nguyên, Minh, Thanh đã luôn luôn xua quân qua mảnh đất nhỏ bé của giống nòi Việt, để tạo bao cảnh máu đổ thịt rơi từ thời đại này qua thời đại khác. Đúng như người sĩ phu đất Việt đã đồng dục thuở nào với kẻ thù phương Bắc:

Đã hết trúc Nam Sơn chẳng đủ để biên ghi tội ác
Mức cạn nước Đông Hải chẳng đủ để rửa sạch tanh nhờn.
Nguyễn Trãi, Bình Ngô Đại Cáo

Giờ đây tâm sự của những người thời đại nhìn những người CSVN như Nguyễn Trãi nhìn kẻ thù ngoại xâm phương Bắc:

“Trước thù lớn làm ngơ không thể.
Cùng giặc già chung sống được sao?”
rút lại thì
“Lấy đại nghĩa mà thắng hung tàn,
Lấy chí nhân mà thay cường bạo.”

Tên giặc già HCM đã nằm xuống để gặp bác Mao, bác Mác của ông. Nhưng những độc dược mà tên giặc già này bắt những người VN uống để câu thúc, xiềng xích và nô lệ hóa tâm hồn và trí tuệ của họ cho thứ văn hóa chết (the dead culture) của văn minh phàm tục của Tây phương, thì dù chưa chết nhưng đã làm cho những người VN trở thành lũ con hoang của Việt tộc. Lũ con hoang này đang sống trên nỗi chết của cả một dân tộc và cả một dân tộc phải chết từng ngày vì sự sống ích kỷ gian tham của lũ con hoang này. Quốc nạn, quốc nhục và quốc hận là đây.

Chúng ta học được gì qua các bài học lịch sử của VN và thế giới từ 6000 năm qua, bài học tôn giáo, đạo lý, văn minh và văn hóa từ Đông qua Tây, từ thượng cổ đến hôm nay và những bài học chính trị cách mạng của nhân loại từ thời Phục Hưng đến thời Cách mạng Khoa học của Copernicus, và sau đó là làn sóng cách mạng xã hội tại Pháp, tại Nga và tại Anh quốc và

Hoa Kỳ? Rút lại tất cả mọi bài học cũng chỉ nhắm vào con người viết hoa và đời sống cộng đồng và xã hội của con người.

Trong đời sống của cá thể và tập thể, quyền hành chính trị và những quyết định chính trị, cũng như tất cả mọi hoạt động chính trị sẽ làm nên thiên đàng hay địa ngục, thánh thiện hay bất lương, sự sống hay sự chết, sự khổ đau hay hạnh phúc... cho mỗi con người, cho quốc gia và cho cả thế giới này. Tất cả hậu quả của chính trị tốt hay xấu, hưng phế hay trị loạn đều tùy thuộc vào sự lựa chọn minh triết hay vô minh, con đường chủ đạo - hữu đạo hay vô đạo. Quyền hành chính trị được xây trên căn bản luật pháp nào, Thiên Luật (God Law) hay Luật Thiên Nhiên (Natural Law) của Đấng Tạo Hóa hay do luật bất minh do con người tự làm ra? Nếu xã hội xử dụng luật thiên nhiên thì trật tự xã hội sẽ có đạo đức, có tự do, có công lý và ổn định, hầu giúp con người sống, phát triển để tiến bộ và thăng hoa đời sống. Sống như thế là sống hòa đồng với đạo lý, hòa đồng với chân lý và hòa đồng với sự sống màu nhiệm của đất trời, cũng như hòa đồng với tất cả anh em đồng loại. Ngày nay chủ trương Hoà Đồng Tôn giáo và Hoà Đồng Dân tộc mang ý nghĩa sâu thẳm đó. Ý nghĩa Hoà Đồng đó cũng là công trình tối hậu của Thiên Chúa hay của Đấng Tạo Hóa để cứu tất cả nhân loại. Đó là giờ chung cuộc của lịch nhân loại.

Dân tộc chúng ta đang sống như bãi cát rời và sống tan tác như một đàn gà lạc mẹ. Những người CSVN như những con thú đang quay lưng với bao nỗi khổ đau của đồng loại để chăm lo riêng cho bộ lông của mình mà thôi (Karl Marx). Còn chúng ta, làm sao chúng ta có thể quay lưng ngoảnh mặt làm ngơ trước 12 vấn nạn và nan đề của dân tộc cho đành? Vì thế chúng tôi tự cảm thấy mình như những hạt cát đứng bơ vơ bên bi kịch vĩ đại của quê hương nên đành cất tiếng chim gọi đàn. Quê hương đang cần những sản phẩm trí tuệ của tầng lớp sĩ phu, trí thức và các chuyên gia lỗi lạc trong và ngoài nước để đưa ra những giải đáp và đáp án đang làm cho dòng sử mệnh của dân tộc tắc nghẽn thảm thương, bởi hàng loạt các vấn nạn và nan đề như kể trên. Mỗi tuyển tập sẽ đưa ra một vấn nạn cho mọi người nhận xét, suy tư, phân tích và lý giải theo nhãn quan chuyên biệt của mỗi người. Khi một vấn nạn được nhìn từ nhiều góc độ khác nhau thì việc làm sáng tỏ vấn nạn cũng tương đối dễ dàng.

Chủ đề cho Tuyển tập số 2 là Tôn giáo và Chính trị chính là một chủ đề muôn thuở mà văn minh của nhân loại đã đặt ra từ thời Cựu Ước (1400 BC), các nhà hiền triết Do Thái, Babylon, Ba Tư, Hy Lạp, Ấn Độ và Trung Hoa cổ đại. Tất cả đều đã đặt ra từ cổ xưa, từ trung cổ và thời hiện đại, nhưng nhân loại vẫn luôn luôn chưa làm sáng tỏ được hai phạm trù giá trị vô hạn của tôn giáo và chính trị. Hai cuộc cách mạng ồn ào nhất của lịch sử

văn minh Tây phương là Cách mạng Pháp (1789) và cách mạng Nga (1917) đều đã đem đến những thảm họa và những bi kịch não nề, chỉ vì những người lãnh đạo tư tưởng và các nhà hành động trong cách mạng đều hiểu sai về Tôn giáo và Chính trị. Những người làm chính trị và những người không làm chính trị đều ngộ nhận hay cố tình hiểu sai lạc về hai phạm trù giá trị đó.

Ngày nay chúng ta cần có cái nhìn khai phóng để làm sáng tỏ ý nghĩa chân chính nhất của tôn giáo và chính trị. Bởi vì nói rằng tôn giáo không làm chính trị thì chính trị là gì, tôn giáo là gì? Tôn giáo và đạo lý khác nhau như thế nào? Hoa Kỳ tách tôn giáo ra khỏi chính trị (Tu chính án số 1) để bảo đảm quyền tự do tôn giáo và tính cách độc lập của quyền hành chính trị. Nhưng Hoa Kỳ không tách đạo lý của Cựu Ước và Tân Ước ra khỏi đời sống chính trị quốc gia và xã hội. Bởi vì tách đạo lý ra khỏi quốc gia thì lấy gì để có đạo đức chính trị và đạo đức xã hội? Đời sống chính trị của con người thường trở thành thảm họa vì thiếu ý thức đạo đức đó. Không có công lý và đạo đức quốc gia, thì những người bất hạnh, những kẻ bị áp chế, những kẻ nghèo khó và yếu đuối không thể sống được. Chúng ta cần có đạo đức và công lý để bảo vệ những con người đó.

Từ những kinh nghiệm đau thương của các cuộc cách mạng đã xảy ra, vì các nhà cách mạng đã hiểu sai về tôn giáo và chính trị, nên cách mạng đã trở thành thảm họa; do đó, ngày nay với Tuyên tập này, với những suy tư tập thể, rồi sau đó dẫn đến những hoạt động tập thể, tất cả mọi người cùng nhau làm sáng tỏ những vấn đề trọng đại nhất của quốc gia và của cả nhân loại - đó là Tôn giáo và Chính trị. Chúng tôi tha thiết mời mọi người cùng tham gia đóng góp cho Tuyên tập này, nhằm đem lại ánh sáng, niềm tin và hy vọng trong đêm tối của lịch sử quê hương và cho bao triệu người dân Việt khốn khổ đang sống trầm luân trong bàn tay của những kẻ vô thần đã mất hết ý thức đạo đức và tình người.

TS Nguyễn Anh Tuấn

www.vietnamvanhien.net